Ч. 92 (14.635). Львів, вівторок 27. квітня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Французький протикомуністичний фронт пропонує де ля Рок.

На окружному зїзді французької суспільної партії в Авероні полк. де ля Рок видвигнув ініціятиву великого протикомуністичного фронту, в якому обовязувала би така сама дисципліна, як у людовому фронті. Увійшли би туди всі партії, що стоять рішуче на протикомуністичному становищі.

ШВАЙЦАРСЬКІ СОЦІЯЛІСТИ ПОБОРЮЮТЬ КОМУНІЗМ, ФРАНЦУСЬКІ — СОЛІДАРИЗУЮТЬСЯ З НИМ.

У Швайцарії появився проєкт розвязати комуністичну партію; за тим висловився м. ін. соціялістичний кантон Нешатель; це довело до полеміки між французькою комуністичною та соціялістичною пресою. Голова комуністичної партії сенатор Кашен запитав на сторінках комуністичного щоденника „Юманіте", що на те французькі соціялісти? Начальний редактор соціялістичного „Попюлер-а" відповів, що французькі соціялісти осуджують таку постанову своїх швайцарських однодумців, але при тій нагоді поставив недискретне питання: що думають французькі комуністи про переслідування в СССР?

ПАРИСЬКІЙ ВИСТАВІ ЗАГРОЖУЄ ОКУПАЦІЙНИЙ СТРАЙК.

Французьке обєднання синдикатів будівельних робітників поставило французькому урядові низку домагань, м. ін. нової 10-міліярдової позички на великі публичні роботи. Тих домагань уряд Блюма рішуче не міг би виконати, тому вважають їх у Франції за чисто політичну демонстрацію. Положення остільки небезпечне, що будівельні робітники загрозили окупаційним страйком на париській виставі якщо їхні домагання не будуть виконані.

Французька преса дуже гостро виступає з того приводу проти комуністів, які ворохоблять робітництво. Преса звертається зі закликом до уряду Блюма, щоби він не лякався комуністів, лише виступив проти них гостро.

Гострий протест національного уряду проти Анґлії.

Радіостанція зі Саляманки повідомляє: Уряд з Бурґосу вніс якнайенерґічніший протест проти того, що британські воєнні кораблі ескортували британські пароплави, що везли харчі до Більбао, унеможливлюючи цим способом національну бльокаду кружлякові „Альміранте Сервера" та нарушуючи невтральність. Уряд з Бурґосу домагається, щоби подібний інцидент не повторився.

Еспанські літаки унеможливлюють контролю побереж.

Валенсійське міністерство маринарки і летунства повідомляє: Недалеко Барсельони **італійський контрторпедовець затримав англійський корабель-цистерну і здасться, наказав йому змінити напрям. Кільканацять червоних літаків вилетіло на відсіч під їхньою ослоною корабель-цистерна приплив до Барсельони.**

НАЦІОНАЛЬНА ФЛЬОТА АТАКУЄ.

Танжерська радіостанція переловила вчора сиґнал „С. О. С.!", що його надав червоний пароплав, якого заатакували національні кружляки „Канаріяс" і „Балеарес". Сиґнал перервався, заки заатакований корабель вспів подати, де він є.

Ґенерал Кеїпо де Лляно повідомив, що національний кружляк „Канаріяс" змусив ворожий кружляк „Хаїме" І." причалити до мілини, віддаленої на 1.000 миль від південного еспанського побережа.

Баски відступають.

Авас повідомляє, що національні війська посунулись учора в долині Дуранґа на шляху з Більбао до Еібару поза Верріз. **Національні війська здобули один по одному всі горбки** на лінії Ельорріо-Верріз. В їхні руки попали чималі припаси воєнного матеріялу, 3 полеві батерії 30 важких скорострілів та багато бранців.

В годині 17. 30 нац. війська **заняли становища на південь від Еібару, зовсім окружуючи Еібар;** опісля 20 літаків збомбардувало місто.

Національна радіостанція зі Саляманки подає, що **в руки національних військ попала місцевість Верріз, що має велике стратеґічне значіння. Національні частини зблизилися на кілька кільометрів до Дуранґа.** Повторюючи ту вістку комунікат національного командування згадує також про здобуття сильно укріпленої гори Азконобієти

Червоні поспішно відступають у напрямі шляху Дуранґо-Більбао, за ними сотки втікачів. Національні літаки переслідують ворога, завдаючи йому великі втрати.

Понад 100 вояків червоних військ перейшло під національне командування

ЗАЛІЗНИЧА СПОЛУКА З БІЛЬБАО ПЕРЕРВАНА.

Радіостанція зі Саляманки повідомляє: Національні війська перервали залізницю Більбао—Сантандер, опісля шлях, що йде до Дуранґо-Маркіна-Еібар.

ЩО НА ТЕ ЧЕРВОНІ?

Комунікат червоного командування подає, що на фронті Аляви червоні частини завзято боронилися проти частих наступів національних військ.

БОМБАРДУЮТЬ.

Авас повідомляє, що вчора пополудні червоні літаки збомбардували Малягу; чимало осіб згинуло і ранено. Валенсійське міністерство летунства і маринарки подає, що червоне летунство збомбардувало національні становища в околиці Серґантед де Льора (північний відтинок), та в околиці Гуески. Понад Валенсією перелетів національний літак, що скинув 3 бомби, з яких 2 впали в середмісті, вбиваючи одну особу. Вчора між 16. і 19. годиною впало на Мадрид 50 важких артилерійських стрілен. Убито лише 1 особу і ранено одну, бо населення пристосовується до приписів на випадок бомбардування.

Хто руйнує - хто будує...

Львів, 26. квітня 1937.

До всіх дотеперішніх актів обвинувачення проти галицьких москвофілів типу кумпанії із воєнного „Ґаліцко-русскаво Комітета" і нинішнього РСО долучився ще один, мабуть найважчий: бо яка мова голосніша від мови цифер? Стаття інж. Юліяна Мудрака про нетри пущі, званої Народнім Домом у Львові, друкована у трьох останніх числах „Діла"", переступає далеко межі буденних публіцистичних міркувань на будь-яку актуальну тему. Ми звертали відразу увагу у редакційній примітці до тієї статті, що слід трактувати її, як документ: не слід забувати, що її Ш. Автор, голова теперішнього Тимчасового Виділу, рахувався буквально чи не з кожним словом, злагіднюючи тони й барви та не кажучи нічого, що моглоб викликати хоч найменші сумніви. І саме цю обставину треба мати на увазі при читанні його ревеляцій: коли він каже про „головокружні суми", видатковані п. Міхалом Бачинським, яких не можна розкусити й зрозуміти, коли він каже про „нечувану розтратність", коли не всилі стримувати свого обурення на руїнників майна, зібраного у львиній частині датками всього народу, то треба справді жахатися всієї тієї руїницької роботи. Коли — бувало — українська преса била у дзвін трівоги, коли зокрема автор цих рядків намагався на сторінках рідної та польської преси алярмувати український та польський світ, чи пак його відповідальні чинники, тією скандалістикою, що твориться за комісарськими кулісами в інституті обскурантизму, яким став Народній Дім, — то посипались судові скарги, ба навіть фізичні побої за „особисту образу": кожне образливе слово підпадає під риґор і карного кодексу і кодексу чести, — але чи кожний з нас має такі нерви, як інж. Ю. Мудрак, щоб рахуватися із словами, коли річ іде про руїнництво старої, великої, багатої, культурної всенародньої установи?! Пробіг: півтори міліона довгів в установі вартости двох міліонів! Шістьсот тисяч золотих за перебудову одної скромної і невеличкої салі, в якій нема ні поверхів, ні льож, ні оборотової сцени, ні глибоких куліс і маґазинів! Десятки тисяч на збанкротовані ефемеридині „установи" в роді „Рольничого Союза", на домівки „русских дам", на посольські вибори і на все те, що по нинішній день є покрите густим серпанком таємниці. І ніяка санаційна комісія не всилі докопатись до джерел тієї тайни, бо на її сторожі поставлені петрифіковані на посадах „русскі" урядовці, головно господин директор, про якого інж. Ю. Мудрак делікатно висловлюється, як про „співвинного у доведенні майна Н. Дому до стану нинішньої руїни".

Славити Бога — довголітньому процесові руйнування прийшов кінець, дарма, що — як кожний процес — має свої реперкусії: як не може вмить зупинитися розгонове коло, так і на терені Н. Дому довго ще з благодатей ста-

рої ідеальної системи користатимуть різні „воспитателі" й деякі упривілеєні „русскі" чиншовники, які мабуть дозволять радше, щоб їх судово викинути з домівок, ніж щоби їх переконати про потребу платити комірне. Зате скінчилася дбайливо підтримувана легенда, що офіціяльний москвофільський табор був „проти комісарщини": це дуже вигідна тактика назовні бути „проти", а потихеньку смоктати „пособія", безворотні позички, дарові помешкання, та в той спосіб партиципувати у вікопомній заслузі комісарщини п. Бачинського. Зате згідно з правдою було чимало москвофілів, які ще не належать до українського національного табору, приналежні до москвофільського світу з консерватизму чи з відсталости у процесі кристалізації національної думки, та які проте є людьми чесними й привязаними не тільки своїми кишенями до народу і до народнього майна; вони разом з українськими діячами повели були акцію, що завершується оце матеріяльною санацією Народнього Дому.

Як читали ми в останньому числі „Діла", ця санація може бути переведена тільки після випродажі поважної частини майна, тимчасового скасування бурси і т. д., і т. д., і то при передумові якоїсь полагоди залеглих податків (триста тисяч золотих!), яких п. Бачинський, по фаху скарбовий урядовець, зправила не платив. Але щось таки ще з майна Народнього Дому залишиться. Зате дозволю собі згадати про той „санаційний плян", що про нього п. Ю. Мудрак із делікатности не казав: по місті ходять уперті поголоски, що москвофіли, включно з членом Тимчасового Виділу д-ром Хиляком, теперішнім головою РСО, мають такий санаційний плян Н. Дому, щоби... продати сам Народній Дім, себто камяницю при вул. Рутовського 22. та доми з вул. Вірменської і Корняктів. Калькуляція того „пляну" така, що „чистою" залишилась би камяниця при вул Курковій, яку вони, москвофіли, вважають на 100 відс. „своєю". Вся ментальність тих людей у такому пляні: коли не можна довше доїти, то краще продати все на бубон, аби не було мороки! Санація Народнього Дому — продажею Народнього Дому! „Як нам ні, то хай і вам ні..."

І тут доходимо до осередку справи: будуччини Народнього Дому. В чиї руки він попадеться? Яка доля стріне його після того, коли минеться тимчасовий і переходовий стан теперішньої адміністрації, яка бідкається над урятуванням останків із руїни? Не може бути двох думок, що Народній Дім у Львові не сміє попасти в руки людей із того табору, який той Народній Дім зруйнував. Якщо досі мав ще хто якісь юридичні сумніви (який судовий процес, що ведеться кількадесять літ, не накопичить „сумнівів"?!), то тепер ці сумніви напевне відпали: це вже не справа правнича, ані політична, ані культурна, ані престіжева, — це справа чести й здорового розуму. Хто руйнує, а хто будує — яскравий образ цього видний у трагічній історії Народнього Дому.

Але справа Народнього Дому вимагає формальної полагоди. Формальна полагода залежить від державної влади. Але з конкретним проектом полагоди мусять прийти українські чинники. Українські члени Тимчасового Виділу Н. Дому здають собі справу з своєї громадянської відповідальности. Інж. Ю. Мудрак безпосередньо звертається до гурту одиниць, які цією справою від літ близько цікавляться та більше чи менше докладно опановують її правну сторінку. Між ними названа може й незаслужено — моя особа. Не маючи ніякого уповноваження промовляти від того гурту названих п. Ю. Мудраком одиниць, серед яких є імена найстарших та найповажніших українських громадянських діячів, гадаю, що нема ніяких перешкод, щоб вони виготовили проект правно-формальної розвязки проблеми Народнього Дому та разом із українськими політичними чинниками працювали над його реалізацією на славу інституції, що її український нарід здвигнув і присвятив українській культурі.

І. Кедрин.

ОСЕЛЯ ПІОНІРІВ.

РЕПОРТАЖ З ЯВОРІВЩИНИ.

„Куди ви збуваєте ті всі домодільні вироби?" — питаю гостинних господарів, яворівських кооператорів, дякуючи за багаті інформації.

„Стрічали ви де у місті дядька, обвішаного кошиками, решетами, плетінками, забавками? Оце і є наш продавець — точніше один з наших продавців, що їх організує кооператива „Праця" у Наконечному.

„Далеко то?"

„Близько; Наконечне, до недавна окрема громада, тепер прилучене до Яворова, становить його передмістя. Цікаве передмістя — варто туди поїхати."

Справді варто. Їдемо простим гостинцем, на ліво тягнуться яворівські передмістя. „Кооператива „Праця" — читаю жовто-синій напис на одному будинку, що стоїть зараз коло шляху.

„Колись була в тому будинку коршма" — пояснює яворівський кооператор п. Кисло, що товаришить нам з Яворова.

ПІОНІРИ ПРОМИСЛУ.

Будинок замкнений, тому їдемо у глибину передмістя, щоби найти когось з кооператорів. Їдемо здовж млинівки, що широко розлилася між дорогою і греблею. В одному місці через млинівку перекинений гарненький місток, а за ним, на романтичній леваді серед дерев, пишається, відбиваючись у спокійному плесі, вілля — думаєте? Ні, лише фабрика, така собі звичайна фабрика з високим комином.

„Що воно такого?"

„Гарбарня".

„Чия?"

„Українська, кооперативна. А ось тут, по другому боці дороги канцелярія гарбарні. Зайдіть туди — може застанемо кого з управи".

Більша частина наших новіших промислових установ міститься в одній кімнаті, тому мені цікаво побачити українську фабрику, але таку „правдиву", з комином... Бюро гарбарні примістилось у звичайній сільській кімнаті, з невеличкими вікнами та великою печею. Наче символ тої справді рідної, справді своєї фабрики, що розложилася на леваді над річкою, як твір і гордощі місцевих людей.

Симпатичний старенький господар (шкода, що забув назвисько), якого мені представляють як основника гарбарні, оповідає: „...З малого починали ми, властиво з нічого. Якось раз не зародила бульба в околиці; от ми спровадили на гурт і заробили кілька соток. Примістилися в колишньому будинку кацапської читальні (що за експанзія, думаю: там колишня коршма, тут колишня кацапська читальня!), закопали кілька бочок і почали виробляти юхту. Небавом у тому будинку забракло місця, тому ми тепер там робимо лише юхту, а для виробу боксу побудували напроти окремий фабричний будинок. Ледви міститимося в тих двох будинках — на канцелярію, як бачите, мусіли найняти кімнату в сусідній хаті.

Починали ми самі, робили як знали. Опісля вернулося двох наших односельчан, що покінчили політехніку на Чехословаччині — тоді віддали ми провід гарбарні їм."

Оба управителі гарбарні — інж. Матула, що керує виробництвом та інж. Бик, що веде збут — показують мені фабричний будинок. Поволи, кількома етапами розбудовували його і ще дальше будуть розбудовувати: поширять будинок, уладять на стриху сушарню шкір з центральним огріванням.

Та вже тепер гарбарня робить поважне вражіння. Два величезні металеві кітли, ще якісь машини (яких призначення я забув негайно, як лише інжініри мені пояснили).

„Яка сила те все порушує?" — питаю, а інжініри отвирають двері сусідньої кімнати, де гордо усадовилася ...могутня льокомобіля

„12 парових коней!"

ПІОНІРИ ТОРГОВЛІ.

Тимчасом надходять члени кооперативи „Праця", і ми змінюємо нашу розмову. Зрештою інж. Бик залишається дальше неоціненим інформатором — сипле фактами, цифрами і процентами, наче з рукава.

„Наша гарбарня — оповідає він — дає прожиток 14-ом людям: 11-ом робітникам, 2-ом інжинірам та 1-му технікові. Звичайно, далеко їй до того, щоби заабсорбувати всю подажу праці передмістя: поле у нас лихе, та й то мале його — не більше як 10 прц. родин проживає зі самого рільництва. Решта помагає собі домашнім промислом. Вартість річної промислової продукції Наконечного доходить до 80.000 золотих...."

„Вибачте, я чув, що населення Наконечного не продукує, лише збуває?"

„І одно і друге, хоч ніде правди діти, саме торговля-похатництво є специфічним заняттям наконечнян. Вони продають по всьому краю не лише власні вироби, але й продукцію домашнього промислу Яворова, Вільшаниці та кількох дальших місцевостей".

„Чи закуповують те все безпосередно від виробників?"

„Лише яких 10 осіб, що мають більше ініціятиви і — що головне — гроша. Решта „лазіків" (так зовуть у нас похатників) служила як продавці 8-ом жидівським гуртівникам з Яворова. Ще перед війною о. Венгринович намагався зорганізувати збут виробів домашнього промислу без жидівських посередників, та 1914 року все завмерло. Щойно в лютому 1935 р. наша кооператива взялася до тієї справи і то не без успіху. За ті два роки ми згуртували 60-ох похатників, що працюють для нас постійно, 120-ох продає сезоново. Більшість продає ще для жидів і не легко їх вирвати з жидівських рук, бо вони сидять у жидівській кишені. Щоб опанувати збут домашніх виробів, необхідно більших кредитів — та відкіль нам їх дістати? Дуже відчуваємо необхідність краєвої централі домашнього промислу..."

„Деж ті ваші похатники продають?"

„По всьому краю".

„Як туди дістаються?"

„Різно. Найбідніші та початкуючі їдуть пішки, несучи товар на плечах, вони не доходять дальше як 50 км. від Яворова. Інші розвозять товар фірами, деколи доїзджають навіть до Дрогобича, Тернополя. У дальші сторони їде похатник — як вони кажуть — „на тиждень" залізницею. Він замешкує в більшому місті а відтіля обїзджає околицю здебільша ровером. Залізницею їздить яких 3/4 похатників, фірою 1/5, решта ходить пішки. Наконечненського похатника стрінете всюди: я 5-ох містах ходить їх більше як по 10-ох, у Львові до сотки".

ЛЮДИ, ЩО НЕ ХОТЯТЬ ЖИВОТІТИ НА ЧВЕРТЬ-МОРҐОВІЙ НИВЦІ.

„Чи багато їх є, тих ваших похатників..."

„Яких чотири сотки під цю пору".

„А давно вже ваше передмістя займається похатництвом?"

„Наші люди взялися до того діла під кінець першої половини минулого століття — тоді виїхало торгувати 7 родин. Під кінець минулого століття було в Наконечнім яких 30-ох похатників, перед вибухом світової війни — до 50. І на вулицях Відня можна було тоді стрінути наших „лазіків". Та щойно по війні кинулись наконечненці масово ходити „на гиндель"; ходять вже жінки, діти нижче 15-ох літ; часом з одної хати виїздить 4 особи. З року на рік збільшується скількість наших похатників на яких 5—10%".

„Видно, що добре заробляють".

„Не найкраще. Що може заробити такий бідолаха, що вибирається пішки на 2 тижні з товаром вартости 30—40 золотих? Ще й до того половина заробітку йде на власне утримання,

дарма, що часом похатник живе не скромно а злиденно: цілий день на ногах, без ложки теплої страви; живуть вони спільно по кілька (у Львові 25!) у тісненькій станційці десь у сутеринах. Ті, що продають по дальших великих містах, заробляють більше і живуть краще, а інтелігентні, підприємчиві одиниці навіть добре. Нужда, тверда конечність, виганяє нашого похатника з під рідної стріхи, розвиває у нього ініціятиву, підприємчивість".

Справді нема злого, яке на добре не вийшло би. У селах з ліпшою землею всі корчово тримаються рідної нивки, не кидаються її навіть тоді, коли вона після кількох поколінь спадкоємців корчиться до 1/2 морга. Та нивка, та ілюзія варстату праці, стає кулею при нозі у духовому розвитку нашого селянина. Хто знає чи коли би наш селянин не мав того засобу злиденного прожитку, коли би і спадкове право замінило такий численний стан малоземельних псевдовласників на повних пролетарів, хто знає, чи тоді наше село не залило би було вже чужонаціонального міста хвилею загартованих піонірів торговлі та промислу. (гал.)

Загальні Збори Товариства „Сокіл-Батько".

В неділю 25. ц. м. відбулися у Львові Загальні Збори Сокола-Батька. Збори відкрив в год. 9.40 передполуднем голова **інж. М. Хронопят**, витаючи представників преси, відпоручників гнізд С.-Б. та фізичних членів (усіх 85). По відчитанні привіту від Союзу Українського Сокільства за кордоном і протоколу з попередніх Заг. Зборів доповнив голова друкований звіт з діяльности Старшини С.-Б. у „Сокільських Вістях" за квітень ц. р. (ч. 4.) Рахунковий звіт з діяльности склав заступник голови **О. Карпінський**, звіт Контр. Ком. зложив п. **І. Павлик**. З цих звітів присутні довідалися, що в діловому році вдалось заснувати **12 нових сок. гнізд**. Слід підкреслити, що при основуванні нових гнізд приходилось у кожному випадку платити коло 40 зол. коштів, бо т. зв. „відділів" С.-Б. не міг закладати тому, що влада не затвердила ще нових статутів. Заходом організаційної секції під проводом побр. М. Тріля оживлено деякі недіяльні гнізда. Таким чином удалося врятувати 39 гнізд, що стали здисциплінованими й діяльними членами С.-Б. Крім того були 32 поїздки до гнізд організаційного характеру і 63 поїздки інструкторського характеру для переведення вправ ,у тому 9 триденних повітових курсів. Тепер С.-Б обєднує 233 сокільських гнізд, себто 51 більше, ніж у 1935. р. У діловому році влада розвязала 4 сок. гнізда. С.-Б. не вдержує організаційних звязків з 22 гніздами, що їх виключено з організації за зломання дисципліни у звязку з інцидентом на здвизі в 1934 р.

Організаційна секція присвятила багато праці зміцненню і поглибленню діяльности гнізд. Тому опрацювала плян праці, що його Старшина С.-Б одобрила і затвердила. Згідно з цим пляном переведено між гніздами суперництво за назву найдіяльнішого і найкраще зорганізованого гнізда. Устійнено теж відповідну програму праці під назвою, „проби найкращого сокола-руховика", щоб таким чином принятнути членів (до 30. р. життя) до інтензивнішої діяльности. В діловому році принято 8.046 нових членів, відбулося 365 руханкових виступів, 383 спортових змагань, 445 культ.-освітніх імпрез, 383 спорт. змагань, 445 відчитів. Кожне гніздо відбуло пересічно по 278 годин сокільської руханки, 14 звітів та 12 засідань. Сокільська організація обєднує 22.474 осіб. Пересічно на гніздо припадало 96 одиниць (у 1935. р. 88 одиниць). Активних руховиків є в організації 13.370 осіб. Членську вкладку до С.-Б. вплатило в цілости 186 гнізд, частинно 17 гнізд. Виявом живучости і розмаху сокільської організації в 1936. р. було 8 окружних і багато районових сокільських свят. Поза межами краю істнують українські сокільські гнізда у Чехословаччині, Франції та Аргентині. Назагал праця організації йшла правильним шляхом, хоч стрічала чималі перешкоди і то не лише від органів влади, але теж з огляду на недостачу відповідних руховень, уладжених грищ, вишколених інструкторських сил та потрібного приладдя. Щоб виповнити цю недостачу, потрібно на це довшого часу і гроша. В кожному випадку сокільська організація в 1936. р. значно поступила наперед і поглибила свою діяльність. Передовсім замітне це в тіловиховній ділянці, що виказує зріст годин сокільської руханки, збільшення руханкового приладдя та числа руханкових і спортових імпрез.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА" Ч. 20.

ЛЮБОВ ГУМЕНЮК-ЛУЦІВ. 3

Батькові імянини.

Хотів зімняти Олексіїв лист і кинути його в піч, але здержало його безмірно стурбоване жінчине обличчя. Коли на коридорі роздались гомінкі голоси та сміхи, тихцем вийшов з кухні.

За хвилину вся хата професора Матійчука замінилась у вулик. Катря бігала, сміялася з чогонебудь. Надя здіймала лінивим рухом футро у передпокою, а Петро й Андрій чистили черевики біля порога і перекидались словами.

Після цього всі з мамою ввійшли у кімнату. Професор Матійчук був такий розсіяний, що ловив свідомістю ледви деякі моменти, слова, та рухи рідні, що повагом, святочно відбувала щорічну, родинну церемонію. Памятав, що треба жінку поцілувати у руку і щось відповісти на її побажання. Надиного чола (кучері дуже гостро пахли бузком) торкнувся губами, синам стиснув руки — — і також мабуть поцілувався з ними. Відтак сів і тупо дивився на блискучий, металевий каламар — дарунок від Наді.

У вухах серед цього переливалось: „справоздáне", „пан керовнік", „поседзене"... Курив одну папіроску за другою і загостреною увагою помічав все, що ділося довкола. Був як реконвалесцент після довгої недуги, що чутко реагує на всі життєві явища. Простежив, що Андрій чемно, поважно сидить біля стола і „мило" погладжує зачіску мягким рухом своєї дужої, виспортованої долоні.

Зате Петро неймовірно дразнив його своєю шапкою набакир і простягнутими аж на другий бік стола ногами. Іскорки нахабности у очах виявляли ,що він тільки жде, аби хтонебудь звернув йому увагу на його нечемну поведінку.

Професор Матійчук робив у гадках замітки щодо цього всього і мучився, дожидаючи святочного, імянинового обіду.

Біленька скатерть на столі та тарілка у руках Катриних, що безупину всміхалася, прояснили дещо хмарний настрій. Пані Юлія (як дуже спочував він їй!) піддержувала як могла його слабеньку іскорку, була ввесь час у такім напруженні, аж руки тремтіли у неї. Несміливо підсувала теми до балачок, хитро покидала такі, що могли бути небезпечні. Вона також деколи слухала дискусій.

Надя їла поволі, ковтаючи малесенькими шматочками і залюбки приглядалася бранзолетці на своїй руці. Батько розказував дещо з актуальної політики — сини докидували по слові — кожний на свій лад.

Сяк-так проходив час аж до компоту з помаранч, що Катря принесла на стіл. На його вид Надя сплеснула у руки і з міною знавця, ліниво протягуючи слова, сказала:

— Страшенне люблю! І поправді сказавши, ніколи не жалую труду, щоб зварити собі його, кажуть, вітамін пребогато у помаранчах!

Мама ввічливо всміхнулася і потакнула головою.

Але Петро. Боже великий! Варто було бачити, яка їдка іронія присіла тоді на його скривлених губах! Дивився на сестру, як на щось безглузде та жалюгідне. Ніким не вяжучись, стукав пальцем по столі, аж тарілки дзенькотіли.

— Ах, ти цяця! Дивіться: вітамін дошукується, смакує... У тебе завжди були такі буржуйські навички, аж гидко! Ех, тебе би трохи...

Пані Юлія даремне штовхала його ногою попід стіл — була у розпуці, доглянувши на чоловікових висках неспокійне тремтіння.

Надя почервоніла і гордовито закотила губи. Набирала помаранчевого компоту так поволеньки, аж усім остогидло.

— Но, ти з твоїми ідеями!... Якже ти думаєш, як важко працюю і мені треба раціонально віджкивлятись. Нераз мій керовнік каже, що здоровля треба шанувати... і я не з тих, що собі жалують!

Професор Матійчук глянув на дочку, відорвавши очі від своєї тарілки, та зараз повернув їх на давне місце. Петро ввесь час усміхався — радше глумливо кривив губи і був момент, коли хотів мабуть з досадою плюнути на долівку, але стрінувся з маминим поглядом і тільки свиснув.

— Но, но, шануйся, набирай манер — прийде час, виженем — — цяця ти!

Як літній вітрець війнуло несміливе, мамине: Петрусю змилуйся! Діти, що з вами сьогодні?!

Андрій давно хотів щось говорити та зважився аж тоді, як після обіду Катря принесла чай. Присунув крісло ближче до Наді і поклав руку на її довгі пальці, що бавилися ножем.

— Надька, я давно хотів тебе дещо спитати, але нехай уже нині... щоб не забулось...!

Кинула на нього уже роздратованим поглядом:

— Щось нове...?! Прошу дуже! Я вже така нині поденервована, що більш і не треба!

Андрій трохи винувато всміхнувся.

— Ні Надька, я нічого... тільки бачиш я хотів би знати, чому ти покинула передплачувати часопис?! І ще одно: чи ти цього року нічого не післала інвалідам?! Тиж завжди так памятала про них!?!

У Наді дрібно закліпали повіки, але вона затиснула уста й не піддалась. Сердито відсунула братову руку від себе.

— Я не мушу оправдуватись перед тобою зі своїх вчинків. Це ти повинен зрозуміти, але нехай, нині у нас такий святочний день (глянула роблено — ласкаво на батька) що зроблю це! Отже: у мене тепер порожно у кишені, я не можу довший час робити ніяких більших видатків. Погадай тільки, скільки коштував мій побут у Гдині минулого року в літку!?!

(Докінчення буде.)

Тіловиховною діяльністю сокільської організації кермує Старшина С.-Б. при допомозі фахових секцій: руханкової, спортової, лещетарської і начальництва вправ для С.-Б. та сокільських гнізд у Львові. Слід згадати, що Старшина С. Б. затвердила проєкт IV. Краєвого Здвигу, який відбудеться у 1938. р. З цією метою спеціяльна комісія під проводом проф. Ст. Гайдучка провірила та одобрила здвигові вправи. Варто теж згадати, що з площі С-Б. користало в діловому році 14.901 молоді і вперше в 1936. р. площа дала надвишку (3.93 зол.)

СПРАВА ВИКУПНА „УКРАЇНСЬКОГО ГОРОДУ“.

В діловому році Старшина С-Б. сплатила довжникам решту довгу в сумі 860 ам. дол., так, що тепер є вже повноправним посідачем у цілости викуплених 14 паїв, що перебрала була на себе обовязок їх викупити. Старшина С.-Б. виявилась тут як слід і супроти спільників і супроти українського громадянства, що до 31. грудня 1936. р. склало 105.510.44 зол. на викупно „Українського Городу“. В руках спільників залишилося ще 6 паїв, себто коло 3.600 сяжнів, що творять з 14-ти викупленими паями одну цілість. Старшина С.-Б. в порозумінні з представниками українського громадянства і центральними установами рішилась викупити і цих 6 паїв. Справу ускладнює домагання спільників, щоб негайно заплатити їм ще дуже поважну суму (к. 60.000 зол.), бо у противному випадку будуть примушені збути їх у чужі руки. Отже положення С.-Б. дійсно важке, але Старшину піддержує на дусі щедра жертвенність українського громадянства, яке в 1936. р. склало на цю ціль 12.111.72 зол. Отже саме українське краєве громадянство, яке в 1936. р. склало кругло 56 прц. цілої збірки, не зважаючи на важкі часи, доказало, що ставить справу викупна решти площі дуже престіжево. Зза кордону відгукнулись на поклик С.-Б. передовсім українські соколи у Чехословаччині.

Вкінці слід згадати, що наклад „Сокільських Вістей зріс з 1.500 примірників у грудні 1935. р. до 3.200 примірників у 1936. р. і вдержався на цьому рівні. Діловий 1936. рік є для „С.-В.“ переломовим роком теж під фінансовим оглядом, бо перший раз за час свого істнування дали 62.48 зол. надвишки.

З рахункового звіту присутні довідалися, що біланс С.-Б. за 1936. р. замкнено невеликою надвишкою в сумі 529.04 зол.

Над звітами розвинулася оживлена тригодинна дискусія, в якій забирало голос 12 побратимів. Їм відповідав І. заступник голови дир. А. Палій та інж. М. Хроновят. Збори одноголосно признали абсолюторію Старшині С.-Б. за її діяльність.

Нова Старшина на 1937. р. вибрана в такому складі: **голова — інж. Михайло Хроновят, І. заст. голови — дир. Андрій Палій, II. заст. голови — Олександер Карпінський; члени Старшини: Людомир Огоновський, д-р Петро Прибитківський, інж. Іван Свірський, д-р Ігор Федів, інж. Михайло Ковальчук та Іванна Ничай; заступники членів Старшини: Мирослав Бурачинський, Матвій Данчевський, Роман Кашубинський, Юліян Романів. Провідники вправ: Олег Вальчик, Осип Козачок, Володимир Тихоліз, Дарія Сіяк. Провірна Комісія: Іван Павлик, Петро Фарина, Ярослав Стебновський.**

Комунікат про побут мін. Бека в Букарешті.

НОВА ПОЛЬСЬКО-РУМУНСЬКА КОНВЕНЦІЯ.

Румунський уряд оголосив комунікат про візиту мін. Бека, в якому стверджує, що мін. Бек відбув з міністром закордонних справ Румунії Антонеску низку розмов про теперішню міжнародню ситуацію взаємин Польщі з Румунією з іншими краями та інші справи, що цікавлять обі держави Ці розмови йшли в дуже щирій атмосфері; виявилося, що погляди обох міністрів в нічому не ріжняться та що тісна співпраця обох країв розвивається під знаком довіря і приязни. Дальше оба міністри з вдоволенням ствердили, що не зважаючи на деякі ускладнення політичного характеру є всі вигляди на стабілізацію мира в Европі. Оба міністри погодилися, що необхідно належно використати польсько-румунську конвенцію про інтелектуальну співпрацю та рішили посвятити окрему увагу співпраці польських і румунських організацій, що займаються вихованням молоді.

Крім цього оба міністри розглядали низку господарських питань важних для обох країв і ствердили, що заключений мин. року торговельний договір оживив польсько-румунський товарообмін.

Мін. Бек підписав з мін. Антонеску конвенцію про оживлення пасажирського й туристичного руху між Польщею і Румунією, що дає пашпортові та візові полекші.

Дальші бої на індійському пограниччі.

Англійська кіннота, що очищує Вазірістан, стрінула в долині Хайсофа супротив загонів факіра з Іпі; дійшло до перестрілки. — Зревольтовані племена заатакували село Дераїс Мільхауд, зрабували склепи і схопили двох мешканців.

—o—

В справі нових типів ліцеїв.

КОНФЕРЕНЦІЯ РОДИЧІВ УЧНІВ ФІЛІЇ ДЕРЖ. ГІМНАЗІЇ У ЛЬВОВІ.

Виділ „Батьківського Кружка“ при філії державної гімназії з українською мовою навчання у Львові скликав усіх родичів учнів цього заведення на **конференцію** в дні 25. квітня ц. р. до великої салі „Української Бесіди“ в справі прийняття відповідних постанов у звязку з творенням нових ліцеїв. На цю конференцію явилося поверх 100 родичів та опікунів.

Збори отворила голова „Батьківського Кружка“ п. **Стефанія Филиповичева**, покликуючи до проводу д-ра **Маріяна Паньчишина** і на секретаря ради, **Степана Гладишовського.**

Реферат про організацію ліцеїв і потреби українського громадянства виголосив посол **Володимир Кузьмович**, який докладно представив присутнім усі типи нових ліцеїв, подаючи при тім вказівки на практичні сторони кожного типу нових шкіл та вказуючи типи, необхідні для української суспільности взагалі та для Філії держ. гімназії зокрема.

Над виголошеним рефератом вивязалась річева дискусія, в якій забирали голос: дир. Филипович, радн. Товарницький, дир. Лещій, о. дир. д-р Михайло Залеський, ред. Таранько, д-р Пачовський та інші.

На основі цієї дискусії конференція вирішила, щоб „Батьківський Кружок“ предложив Кураторії Л. Ш. О. **меморіял у справі креування при тутешньому заведенні двох самостійних ліцеальних виділів, а саме: клясичного і природничого**, ставляючи відповідну резолюцію, яку зібрані одноголосно приняли й одобрили.

В тій цілі на внесення ред. Таранька вибрано делегацію, зложену з голови „Б. К.“ п. Ст. Филиповичевої, д-ра Паньчишина й емер. старости п. І. Голюки, яка має меморіял „Б. Кружка“ предложити п. кураторові Ґадомському. Делегацію поведе пос. Кузьмович.

Численна приявність родичів на тому зібранні була наглядним доказом, яка важна є справа нових типів ліцеїв, відповідних потребам нашого громадянства. Тому шкільна влада повинна мати на увазі домагання родичів при вирішуванні відповідних виділів ліцеальних при наших ґімназіях.

Герінґ приїхав до Риму.

Пруський премієр міністрів ген. Герінґ приїхав нині в год. 6.45 рано до Риму. На двірці повитали його німецький амбасадор і летунський аташе.

РОЗМОВИ МІН. ЧІЯНА.

Італійський міністр закординних справ Чіяно, вернувшись з Венеції, довший час говорив з дипльоматичним представником Німеччини, Мадярщини та Югославії.

—o—

По широкому світі.

У французькому департаменті Сен е Оаз загрожує страйк 10.000 рільних робітників. Працедавці погрожують, що на випадок страйку, не засіють піль.

Німецька влада завісила орган німецького єпископату „Католішес Кірхенблят“.

Англійські автобусові шофери в Льондоні зажадали під загрозою страйку, щоб їм обмежити скількість годин праці. З огляду на недалеку коронацію дирекція автобусів запропонувала щоби предложити ту справу арбітражеві щойно за місяць.

В американських самоходових фабриках Форда в Річмонді покінчився страйк.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Ґерльси смерти.

„Потребую ґерльсів, які не бояться смерти. Добра платня. Запевнений вигідний прожиток“. На це цікаве оголошення зголосилося 400 дівчат із найкращого товариства. 400 дівчат виявило готовість за відповідний гонорар фліртувати зі смертю. З цієї скількости тільки 4 мали те щастя, що їх заанґажували. Вони не нарікають на безробіття. Останніми часами ця „смертельна бригада“ має величезний попит“.

Мотоцикль жене у скаженому темпі вогкою від дощу дорогою серед німної темені. За ним жене авто... Погоня серед мовчаливої ночі. Гарна, ясноволоса дівчина сидить на гарному сідлі і час від часу стріляє поза себе з револьвера у напрямі розгоненого авта. Втеча злочинця зі своєю любовницею. Раптом у ясному світлі рефлекторів виринули живі постаті на дорозі. Серединою вулиці їхав нога за ногою віз запряжений у пару волів. Виминути на вузькій дорозі не було куди. Лице мотоциклиста і його товаришки стало смертельно бліде а на лицях детективів в авті заблисло вдоволення, тріюмфальна усмішка. У найближчій хвилині віхав мотоцикль та авто повним розгоном на вантажний віз. Кілька осіб полетіло у придорожний рів і за секунду авто, мотор і віз спалахнули вогнем.

„У фільмі все можливе“ — скаже дехто недовірчиво.

Фільмовці мусять уже самі про те старатися, щоб такі сцени кінчились без ніякої життєвої небезпеки. Залюбки говоримо про знаменниті фотомонтажі, про мініятурні моделі, про ріжні тріки і багато людей переконаних, що правдивих автомобілевих катастроф ніколи не фільмують. Одначе, коли хтось мав би змогу книгу гонорарів якого небудь фільмового підприємства переглянути, переконався б, що гонорарі для „ґерльсів смерти“ та „аматорів смерти“ творять дуже поважну рубрику. Змальована на вступі катастрофа правдива і її виконавці дістали потрібну платню за її бравурне виконання.

Вічна гра зі смертю.

— Запитайте колинебудь Діяну, чи така очайдушна погоня не є правдивою приємністю — говорив до цікавого журналіста рутинований „Їздець смерти“ Діксон Флінт, представляючи йому молоду, гарну жінку, яка була його товаришкою бодай у тузині ріжних несамовитих їзд. Справді Діяна Бровн вважає свою професію незвичайно приємною. Вона була колись балетницею, але швидко переконалась, що з парою гарних струнких ніг та все однаковою усмішкою важко зробити карієру. Тепер заробляє вона учетверо більше, як давніше і має ще крім цього змогу вгасити свою спрагу сензаційних пригод.

— Котра дівчина не хотілаб хочби раз у житті відбути таку стрімголовну їзду в невідоме — говорила вона захоплена. Я завжди захоплююсь такими новими пригодами. Хоч тепер маю уже відповідну рутину, кожного разу ще зворушуюсь. Знаю, що мені нічого злого не станеться. Зате турбується вже Флінт і фільмове підприємство. Ми виконуємо наше завдання без жаху, а всі катастрофи справді правдиві. Коли хтось приготований на нещасливий випадок і знає докладно коли наступить зудар, тоді небезпеку редукується до мінімум. Причиною смерти в більшости автомобілевих катастроф є саме те, що у вирішній хвилині люди тратять розвагу“.

Діяна казала правду. Її сензаційні пописи тільки виглядають такі жахливі, в дійсности вони не такі дуже небезпечні. Інша річ, що вона радше зі скромности не хотіла сказати, що такі пригоди в автах всеж таки є вічним фліртом із смертю.

„Рискуй кожного дня“.

Діксон Флінт дає працю чотиром ґерльсам. Всі вони гарні, стрункі, гнучкі і звинні та інтелігентні. Їх щоденна рутина вимагає не тільки автомібілевих зударів. Вони працюють не тільки для фільми... Є ще десятки ріжних інших способів заробити гроші для таких постійних кандидатів на смерть. Нпр. проби з новопатентованими леґкопадами.

— „Безпека ґарантована“ — каже Жанна Корфакс, спеціялістка від таких експериментів. „На випадок нефункціонування відірвати ґарантійну картку і принести назад“. — Ви смієтесь? Я справді мусіла одного разу леґкопад віднести, бо він не функціонував. Для певности я прийняла тоді два леґкопади і другий вспіла ще у відповідний час відчинити і щасливо причалила на землю. Тільки палець собі звихнула. Позатим все йде гладко.

Треба мати золоту терпеливість, щоб стати з покликання таким кандидатом на смерть. Ці дівчата не журились нічим. За їх важку працю їм добре платили, автім Діксон Флінт не був ніяким ворожбитом. Він знав як поводитись серед небезпеки і тому теж відповідно свою „бригаду смерти“ тренував, щоб її таким робом забезпечити перед нещасливими випадками. Його гаслом є: „Рискуй кожного дня. Його учениці мусять кожного дня заправлятись до свого карколомного мистецтва, тому мусять привикати до наглих ситуацій, до холоднокровности і т. д. Щоденна лекція складається з плавання, бігання, з перелазів крізь мури, скоки з палаючих домів, розгонених коней, авт та інших подібних вправ. Найтяжчою вправою, яка виробляє холоднокровність та відвагу, є „стоячий модель“. Одна з дівчат мусить непорушно як німа статуя стояти, а її товаришці її товаришки кидають у дошку за її плечима гострими ножами і стрілами. Звичайний цирковий попис.

Бій під водою і зіскок із літака.

Едита й Елінора, чорноброві товаришки Жанни й Діяни є теж неменше вдоволені зі своєї професії. Вони вважають це незвичайною приємністю, коли нпр. якийсь шпигун викине їх із літака, коли хтось витручне з розгоненого поїзду, або коли якась гарна суперниця почастує котрунебудь ударом приклаху кріса по голові. Вони навчились при Флінті рискувати своєю головою, не зважаючи, що кожний такий експеримент може покінчитись нещастям. Найкращим прикладом був для них сам Діксон Флінт, який дав себе знокавтувати боксерському мистцеві світа, боровся з морською потворою під водою і злетів зі своїм літаком на якийсь самітний дім.

— Треба тільки вміти зловити відповідну хвилину — каже він завжди сміючись. — Коли катастрофа літака уладжена, щоб у відповіднінім моменті зіскочити, все піде якслід. Треба зміти забезпечитись.

Щодо забезпечення, то ніяке обезпеченеве товариство не хоче обезпечити його життя. Хочби він платив пятьдесятьпроцентову премію. Тому мусить він сам дбати про свою безпеку, коли в еластичнім гумовім робітничім одязі вискакує у хвилині автомобілевої катастрофи крізь бічнишо авта до найближчого рова. Хоч Флінт і його ґерльси говорили з усмішкою про небезпеку, то всеж таки одної правдивої небезпеки вони лякались.

— Ми можемо на все зважитись, все для нас пустяки — заявили вони всі одноголосно — тільки залюбитись або заручитись ми не можемо.

Бо найбільшою небезпекою для них є любов...

ДЕ НАЙБІЛЬШЕ ЧУЖИНЦІВ?

Згідно з одним звідомленням міжнародного уряду праці число чужинців у ріжних краях було в 1930. р. 28,900.000 при населенні землі приблизно в числі двох міліярдів. У Злучених Державах було тоді 6.300.000 чужинців, у Франції 6,6 відсотків, У Швайцарії 8,7, а ще в 1910. р. було їх там 14, 8 відсотків. У Швайцарії завжди було найбільше чужинців. Немало там перебувало й українців, хоч „Ню Діджест“ з січня 1937. р. про нас не згадує.

Але цікаво завважити, що найбільше поза границями було британських громадян, бо 1910. р. 4,685.091, а 1930. р. 4,115.049. В тім разі поза границями своїх держав жило 2,250.099 німців та 1,717.876 французів.

КАПЕЛЮХИ-ЛІЛІПУТИ.

Славна авторка нових креацій жіночої моди п-і Аґне задемонструвала перед кількома днями в одній льондонській маґазині найновіші моделі капелюхів. Англійські часописи назвали ці капелюшки ліліпутами, бо вони такі малі, що треба їх причіпати до волосся, щоб вони втримались на голові. Зручно розміщені дротики будуть облекшувати причіпку капелюшків. Головною їх прикметою буде те, що вони будуть незвичайно леґкі, дешеві і відслонятимуть цілу гарну жіночу зачіску.

ОБРАЖЕНІ ЇХ КОРОЛІВСЬКІ ВЕЛИЧНОСТИ.

Трьох королів образилось тому, що вони не дістали запрошення на англійську коронацію. Один із них король Куррага, більше знаний під іменем короля Білля, вважає себе королем австралійських абориґенів. Його предки витали капітана Кука. Другий — це король Юрій, начальник вимерлого вже австралійського племени Ляракеяб і третій — це король Маріянна, володар острова Дарвіна.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

КРАЄВИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ

В неділю 25. ц. м. відбувся в Стрию краєвий біг навпростець УСС. До цих змагань стануло д. багато змагунів з краю і Львова. Траса бігу для мужчин була 5 км., для жінок 1 км.

В бігу мужчин переміг **Варцаба УССК Львів**, який здобув на власність чашу „Нового Часу". 2) Гаврилюк (Черник) 18:49,3. 3) Залізняк (УССК) 19:17. 4) Сальчак (Плай-Стрий) 19:26. 5) Соколовський (УССК) 19:17. 6) Матвійчук (УССК) 19:32. 7) Сліпко (Черник). 8) Стебельський (УССК). 9) Питлир (УССК).

Гуртово перше місце добув У. С. С. К. Зголошених до бігу було 32; стартувало 20. Траса бігу була плоска, легка.

Біг жінок 1 км. У бігу жінок на 1 км., що до нього стануло 8 змагунок перемогла: 1) **Адріянович (УССК) 5:01,8.** 2) Опарівська (Сокіл-Кол.) 5:08. 3) Крива (УССК) 5:06,7. 4) Сорока (УССК). 5) Унятицька (РШ — Унятичі). 6) Тарновецька (С.-Кол.).

УКРАЇНА — КОРОНА (САМБІР) 4:1 (3:1).

Єдина користь із цих змагань це те, що Україна здобула 2 пункти і покищо висунулась на перше місце в табелі. Ні сама гра України, ні брутальність гостей, ні тимбільше неспортові, дикі вигуки частини публики не могли ніякого аматора копаного мяча вдоволити.

На адресу тієї частини глядачів, які не вміють опанувати свого палкого темпераменту і кожне невдоволення з гострої гри противника чи помилки судді (переважно в їх уяві!) вкладовують у диких вигуках і свистах — дамо одну заввагу. Своїй дружині цим вони не поможуть, болю розбитих любимців не зменшать, але своєю неспортовою поведінкою можуть колись спричинити дуже легко уневажнення змагань та лихі поважні наслідки для вашої дружини, як господаря змагань. Можна заохочувати свою дружину до гри, одначе не слід робити зі спортових змагань циркового видовища. На окрему згадку заслуговує теж самбірська дружина, яка свої технічні й тактичні недостачі відбивала собі розбоями.

До цих змагань виступила Україна у такому складі: Гуцул, Охрегота, Воробець; Скоцень, Пазуняк, Краєвський; Магоцький, Скоцень II., Міклюш, Хомишинець і Максимів. Розбитого у Ряшеві Петрова заступив доволі добре Хомишинець, добрий техник, мудрий тактик і певний стрілець, тільки рішуче за повільний. Щоб він міг стати направду повновартісним грачем, мусить подбати за кращий старт та пробоєвість. Скоцень, як завжди, найгрізніший під воротами, при тім з Магоцьким вносить до гри багато життя й рухливости. Міклюш д. повільний, був постійно позаду та непотрібно гайнував багато часу на зайві дрібнички. Як тактик без закиду. Магоцький кращий від Максимова, але не мав щастя у стрілах. Стріляв багато, та цим разом за мало „центрував". Максимів за довго придержував мяч. Під ворота підходив доволі легко, але губив часто мяч, або також забував, що його головне завдання подати мяч до середини. Лінія помочі краща, як на попередніх змаганнях, очевидно за винятком Скоценя I., який дорівнював грачам Корони розбоями (на око страшними, на ділі нешкідливими для противника, зате небезпечними для України). Приємну несподіванку зробив Краєвський, який крім одного промаху (до речі: цей промах коштував утрату воріт) грав на цій новій позиції дуже добре. Краєвський дав доказ, що як захоче, то може грати не тільки амбітно, але й мудро. Його недільна гра була зразком, як добрий помічник повинен грати: розбивати акції противника та спомагати свій напад добрими мячами. Середущий Пазуняк чимраз кращий і можна мати надію, що при лекшій заправі та змаговій рутині стане повновартісним середущим помічником.

Цим разом ролю Ахілевої пяти відограла оборона, яка грала за мало енергійно. Іноді оборонці висувались так далеко до переду, що витворювалась велика прогалина між обороною та воротарем. Гуцул добрий, але забагато хвилювався підчас вільних Штаєрмана.

Корона випала доволі бліда. Найкраще ще грала поміч та оба криловi. Другий воротар грав краще від першого. Спортове вироблення грачів, зокрема „сеніора" Штаєрмана, не дуже приналежне.

Хід гри: Перших 20 хвилин рівнорядна гра. Корона переводить кілька грізних акцій, на щастя — без успіху. У 18. хв. Хомишинець дістає мяч від Міклюша, випускає ідеально Скоценя II., який зблизька добуває перші ворота. Але кілька хвилин пізніше лівий крайник Корони, необставлений Краєвським, утікає і з близької віддалі стріляє свою під поперечку. На цьому кінчиться гра гостей і починається їх попис у розбоях. Лівий помічник Корони фавлює гостро Краєвського, за що дістає від судді упімнення. Україна добуває другі ворота: знову Скоцень II. із подання Хомишинця. Вислід першої половини устійнює Хомишинець. Скоцень виманює воротаря з воріт, подає мячем горою Хомишинцеві, який спокійним водом плясує його до порожніх воріт.

У другій половині ввесь час перевага України, яка навіть тоді, коли розбитого Краєвського зносять із грища, не випускає ініціятиви зі своїх рук. Одинокі ворота добуває тоді Україна в 10. хв. знову зі стрілу Скоценя. Магоцький і Максимів мали ще кілька чудових нагод підвищити вислід, але стріли їх ішли або в авт або в руки воротаря.

Розбиття Краєвського виявилось негрізне.

Суддював п. Гловач з Перемишля зовсім добре, хоч вигуки частини глядачів могли навіть найспокійнішого суддю вивести з рівноваги. Глядачів приблизно 1.500.

УКРАЇНА II — Р. К. С. 3:2 (1:2).

Змагання за мист. А-кляси відбулись на розмоклім грищі. В першій половині рівнорядна гра, у другій перевага України. Ворота для України здобули Сиротюк 2 і Малюха з карного.

ҐРАФІКА — УКРАЇНА III 2:1.

Гарний успіх молодої дружини України з Б-клясовим противником.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ

1. Україна	**13**	**20**	**6**	**50.14**
2. Чорні	12	20	4	35:21
3. Ресовія	12	19	5	41:17
4. Гасмонея	11	13	9	12:10
5. Р. К. С.	11	11	11	20:20
6. Чувай	10	10	10	25:31
7. Огнісво	11	10	12	19:32
8. Корона	12	9	15	14:25
9. Погонь I б	11	8	14	21:29
10. Польонія	10	7	13	11:18
11. Лехія	11	5	17	12:21
12. II. Сокул	12	4	20	19:41

МИСТЕЦТВА УСС.

Змагання за футб. мистецтво УСС-у дали такі вислідн: **Богун — Чорноморці (3:0 (в.о.), УРСК—Дніпро 0:3 (0:0), Буй-Тур — Тризуб 2:2 (1:1).**

Несподіванкою є поразка УРСК-у з Дніпром на своєму грищі. Чорноморці імовірно розвязали свою секцію. Буй-тур по рівнорядній грі зремісував із Тризубом — причому ворота для перших здобули Юрчик з одинадцятки й Олексевич, — для Тризуба Спольський.

ДЕРЖАВНА ЛІГА

КРАКІВ. **Висла — Погонь 2:0 (1:0).** До цих змагань виступила Погонь у сильно ослабленому складі. Висла виграла заслужено, бо була кращою дружиною від Погоні.

ВАРШАВА. **Рух Варшавянка 4:2 (2:2).** Варшавянка програла на своїм грищі.

КАТОВИЦІ. **А. К. С. — Краковія 2:1 (1:0).** Рівнорядна гра обох дружин.

ЛОДЗЬ. **Варта — ЛКС 2:1 (1:1).** Варта переважала ввесь час і виграла заслужено.

ВИСЛІДИ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Ресовія — Р. К. С. 3:0 (1:0).** Р. К. С. був дружиною ліпшою, але напад не вмів стріляти з найдогідніших позицій.

ЛЬВІВ. **Чорні — II. Сокіл 4:4 (4:0).** Несподіваний вислід! Чорні стратили один пункт із останньою в табелі дружиною.

ЛЬВІВ. **Погонь Iб — Лехія 2:2 (1:0).** Погонь була технічно краща і повинна була виграти. Лехія грала дуже гостро.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Польонія — Гасмонея 1:1 (0:0).** Гасмонея вирвала Польонії дорогоцінний пункт на її власнім грищі.

СТАНИСЛАВІВСЬКА А-КЛЯСА.

Раз Два Три — Пролом 2:1 (1:0.

Перші весняні змагання за мистецтво А-кляси програв Пролом незаслужено, бо був технічно ліпшою дружиною. Ворота для Пролому здобув Андрвішин з вільного. Суддював п. Маркевич слабо.

Ревера — Гірка 1:1 (0:0).

Перед цими змаганнями відбулась догривка метчу з осінної рунди, яка дала вислід 0:0. Мистецький метч також покінчився нерішеним вислідом.

Інші висліди: Раз Два Три II. — Пролом II. 6:0 (2:0). Гірка II. — Ревера II. 2:1. Адміра — Гакоєг 2:1.

ЛЬВІВСЬКА А-КЛЯСА.

Світезь — Зеніт 4:0 (2:0).
З. З. К. — Знесінчанка 2:1 (1:0).
Т. С. Л. — Львовянка 1:0 (0:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

САМБІР. **Дністер — Млот 3:1 (2:1).** Змагання за мистецтво Б-кл. виграв заслужено Дністер, у якому д. добре грала поміч і Глухий II. в нападі. Ворота для Дністра здобув Глухий 2 і Прик.

ДРОГОБИЧ. **Погонь (Стрий) — Юнак 6:1 (1:1).**

БОРИСЛАВ. **Кріма — Чувай 3:3.**

ТЕРНОПІЛЬ. **Поділля — Креси 0:0**

Товариські змагання двох місцевих суперників скінчились нерішеним вислідом. Гра назагал вирівнана, одначе в другій половині Поділля запропастило кілька певних позицій.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян комб. — Електрівня 5:2 (3:2)**

До цих змагань виступив Сян тільки з 4 грачами першої дружини і переміг високо Б-клясового противника. Ворота для Сяну здобули: Партика 3, Буш 1, Турко і Гринишин.

БРОДИ. **Богун — Стшелец 2:1.**

Богун виступив до цих змагань у відмолодженому складі, заграв амбітно і виграв заслужено змагання.

ЛЬВІВ. **Степ — Ґоль 0:0.**

Хоч Степ виступив у резервовому складі, все таки повинен був виграти.

ЛЬВІВ. **Зоря — Святогор 4:1 (3:1).**

Зоря перемогла заслужено дружину „русофілів". Ворота для Зорі здобув Крушельницький.

ВІДЕНСЬКА ЛІГА.

Адміра — Постспорт 1:1.
Австрія — Гакоаг 6:2.
Спортклюб — Рапід 1:3.
Ф. Ц. Він — Вакер 2:2.
Ф. А. К. — Лібертас 2:1.

ЧЕСЬКА ДЕРЖАВНА ЛІГА.

СК Пльзень — Русь 1:0.
Простейов — Спарта 6:1!!.
Братислава — Вікторія Жіжков 4:1.
Славія — Наход 4:1.
Жіденіце — Вікторія Пльзень 3:2.
Кладно — Мор Славія 3:0.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТ У ПРАЗІ.

ПРАГА. **Український В. С. — S. A. S. 8:0 (1:0).**

Дня 20. ц. м. відбулися у Празі другі з черги змагання за мистецтво високих шкіл. Українці вбігли на грище у своїх жовто-блакитних одягах, установились посередині і привітали чисельну українську й чеську публику одноразовим „гаразд". Змагання закінчились повною перемогою українців. У першій половині чехи були комбінаційно у перевазі. Проте наші напасники часто обстрілювали ворота С. А. С., але ворота були наче зачаровані. Мяч навіть з таких позицій, з яких здавалося, мусить бути голь, попадав воротареві в руки або завертався якимсь чудом назад до грища. У цій фазі гри чехи добре трималися і робили напади на ворота українців. Зате у другій половині гри настав рішучий оборот. Голі падали один за одним. Наша дружина грала цілий час на половині противника, так, що наш воротар не мав ні одного мяча. Тяжко когось хвалити; при добрій і певній грі оборони й помочі все таки вибивався Уланів Нар., в атаку Гарасимів О. й Уланів Алекс. Голі дали: Уланів Ал. 3, Звонок 2, Гарасимів О., Уланів Н. і Черняхівський по 1.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ ЗА ПЕРШЕНСТВО ПЕРЕМИСЬКОЇ ПІДОКРУГИ.

В Перемишлі відбулися легкоатлетичні змагання в галі за першенство перемиської підокруги, при участі перемиських і провінціональних клюбів. Сян виставив до цих змагань 8 змагунів. Поодинокі висліди такі:

Біг на 50 км. Стартувало 12 змагунів. До фіналу закваліфікувалося усі чотири змагуни Сяну, займаючи в ньому два перші місця, 4 і 5-те, а саме: 1. Славський — час 6.3; 2. Гібалевич — 6.4; 4. Біницький, 5. Турко.

Скок у довжінь з місця. Стартувало 14 змагунів. Третє місце заняв Біницький 2.57 м., четверте Славський.

Куля: Стартувало 7 змагунів, в тому 3 Сяновиків. Перше місце добув Славський стусаном 11.17 м. Друге Плахта 10.12.

Скок у довжінь з розбігом: До фіналу закваліфікувалось 4 Сяновиків. Славський здобув третє місце скоком 5.92 м., 4. Гібалевич 5.75 м., 5. Турко, 6. Войтович.

Скок вгору з розбігом: Друге місце добув Войтович скоком 1.62 метра.

Гінці 4 x 50: Перше місце Сян в часі 27.9. Друге місце Польонія.

В загальній пунктації I. місце добула Польонія — 22 пункти; II. Сян — 19 пкт.; III. Чувай — 6 пкт.; IV. Журавники — 5 пкт.; V. Гагібор — 1 пкт.

✝

Роман Маркіян Мажевський

інж.-лісник і б. дес. УГА.

по довгій і важкій недузі, по принятті Найсвятіших Тайн, упокоївся в Бозі 25 квітня 1937. р. у Львові в 37. р. життя.

Похорони відбудуться в Делятині в середу 28. квітня 1937. р. в год. 8. рано.

На цей сумний обряд запрошують Свояків та Приятелів у повному горі

Дружина, донечка і сестра.

НАКОЛЕСНІ ВНУТРІШНЬО-КЛЮБОВІ ЗМАГАННЯ УКРАЇНИ.

В неділю 25. п. м. передпол. відбулися внутрішньо-клюбові змагання наколесників С. Т. „Україна" на віддалі 40 км. В змаганнях брело участь 10 наколесників, в того 3-ох ліценціюваних (кл. А) і 7-ох неліценціюваних. Переможцем вийшов **1. Стефаник (ліц.) в часі 25:15. Дальші місця заняли 2. Цимбала (ліц.) — 1.29, 3. Ганишин (неліц.) — 1:30,40, 4. Лата, 5. Демцух (оба неліценційовані)**

——o——

ГОЛОД І ТЕРОР У БІЛЬБАО.

З Більбао повідомляють до Лісбони, що у звязку з появою на мурах міста написів із зазивом до здачі — влада стосує гострий терор. Розстріляно дуже багато осіб підозрілих в уміщенні цих написів. Недостача харчів та всіх продуктів першої потреби дається дошкульно в знаки. Ціни харчів сильно зросли.

——o——

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

З ДІЯЛЬНОСТИ СТУДЕНТІВ ЕКСПОРТІВКИ.

Самодопомогове Т-во Українських Студентів Академії Заграничної Торговлі у Львові — це молода організація, що має за собою ледви один рік істнування, бо засновано його щойно в січні 1936. р. Т-во, що поставило собі за ціль самодопомоговою акцією і співжиттям членів згуртувати українських студентів експортівки та спрямувати їхні зацікавлення у напрямі розбудови українського господ. життя, почало свою діяльність без ніяких фондів на найнеобхідніші потреби. І тут з грошевою допомогою прийшли йому такі наші установи як: „Земельний Банк", „Дністер", „Карпатія" та „Маслосоюз". Всеж таки ці датки і зібрані вкладки не дозволили розвинути ширшої допомогової акції. Вона обмежилась лише до незначних зворотних позичок членам, здебільша на іспитові такси.

Зате на інших ділянках управа повела живішу діяльність: уладжувала підготовні передіспитові курси, дискусійні вечорі з рефератами; заложила підручну бібліотеку і ввесь час удержувала читальню часописів. Щоб пізнати важніші наші промислові станиці, члени Т-ва відбули кільканацять прогульок до українських фабрик у Львові. Крім того управа інтервеніювала за членами у ректораті школи, зокрема інтервеніювала в справі відсунення оплат.

Недавні Загальні Збори Т-ва (в березні ц. р.) вибрали нову управу, яка дає запоруку, що поведе працю для добра Т-ва і всіх його членів.

——o——

НОВИНКИ.

— **Пемо тільки лімонядку і воду содову „Здоровля"**, бо це найліпший і найздоровіший виріб. 1—3 758

— **Нова крамниця Маслосоюзу у Львові.** На домагання гостей Маслосоюз відкрив нову крамницю при вул. Личаківськый 6. 21/50

— **Найкращі великодні листівки** для святочних побажань С. Гординського та інші дістанете **ТІЛЬКИ в Союзному Базарі, Львів, Руська 20.**

— **Найкращі лиси, пелерини** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна ч. 3.,** тел. 254-46. Приймаю футра літом до переховання.

— **VI Зїзд Українських Природників і Лікарів** відбудеться в днях 16—17 травня ц. р. у Львові в салях Наукового Товариства ім. Шевченка. Організаційний Комітет розіслав уже запрошення і програму Зїзду. Реклямації пересилати на адресу Комітету, Львів, Чарнецького 24., Природничий Музей. Окрім надрукованих в програмі відбудуться ще такі реферати: 1) д-р В. Бридіґер — Плян українського підручника зоольоґії для І. ґімн. кляси і винятки з готового тексту; 2) Д-р інж. Е. Вертипорох — Про вітаміни.

— **Українська державна ідея Вячеслава Липинського.** На таку тему відбудеться відчит ред. М. Демковича Добрянського у вівторок 27. ц. м. в салі „Української Бесіди" (вул. Рутовського 22). Початок в год. 18.30. вступ вільний.

— **Товариський зїзд.** Повідомляємо всіх абсольвентів(ок) Торговельної Школи Т-ва „Р. Ш." (давніше „Просвіта"), що другий товариський зїзд відбудеться у Львові в днях 16. і 17. травня ц. р. в салі Музичного Інституту ім. М. Лисенка, вул. Шашкевича ч. 5. На програму зїзду зложаться: реферати, привіти, резолюції, установчі загальні збори т-ва та кооперативи і товариський чайний вечір з танцями. Точна програма зїзду подана в запрошеннях. Товаришки й товариші, неповідомлені листовно про зїзд з браку адрес, зволять подати місце замешкання для висилки поіменних запрошень. За інформаціями звертатися на адресу т-ва абсольвентів торговельної школи, Львів, Чарнецького 26 м. 4. — За організаційний комітет: **Іван Мацейовський, Ірина Бальбірер, Михайло Юськів.**

— **Свято молоді в Т-ві „Зоря".** Минулої неділі відбулося у Львові традиційне свято української ремісничої молоді, зорганізованої в „Зорі". Ця молодь приступила до великодньої сповіди і св. Причастя. Опісля зійшлася зі своїми опікунами-членами під проводом дир. Ю. Сидорака, голови „Зорі", в домівці Т-ва та засіла до заставлених столів. Принагідні промови виголосили: голова дир. Сидорак та пос. Д. Великанович. На святі панував увесь час родинний настрій.

Подяка.

Отсим складаю щире „Спаси Біг" усім, які взяли участь у сумнім похороннім обряді невіджалованої памяти мого Мужа, зокрема Всечеснішому Духовенству всіх трьох обрядів, СС. Альбертинкам, усім Товариствам, як „Кружкові Міщан", Товариству Купців, Т-ву „Сокіл", „Охотничій Сторожі Пожежній" і т. д., а також усім кревним, приятелям і знайомим.

Станиславів. **Марія Маєрова.**

— **Антін Рудницький лавреатом композиторського конкурсу.** Як довідуємося, у конкурсі на фортепяновий твір, розписанім Польським Музичним Видавництвом у Варшаві, з присланих 37-ми творів на першому місці відзначено „Сонату" Антона Рудницького (350 зол. і видання твору). В склад конкурсового жірі входили: проф. Казимир Сікорський, Вітолд Маліщевський, Роман Ясінський, Юзеф Турчинський і Болеслав Войтович.

— **Новий часопис для молоді.** Під наголовком „Дорога" появилось у Львові перше число нового журналу-місячника для молоді (ч. 1. з 1. травня ц. р.). Адреса редакції й адміністрації: Львів, Гродзіцьких 1, III. п. Ціна примірника 20 сот.

— **В церкві св. Йосафата в Люблині (вул. Зелена 3.)** встановлено такий порядок греко-католицьких Великодних богослужень в 1937 р.: Вел. Четвер 29. ц. м. год. 7 веч. Утреня, Страсти Господні. Вел. Пятниця 30. ц. м. год. 7 веч. Вечірня, Винесення св. Плащениці. Вел. Субота 1. травня год. 8 веч. Воскресна Утреня. Воскресення Христове 2. травня і Світлий Понеділок 3. травня год. 11-та Торжественна Служба Божа. Світлий Второк год. 10 Служба Божа. Кожної неділі Служба Божа в год. 11-ій, в свята в год. 9-ій, в будні в год. 7-ій (крім міс. липня і серпня). На Великдень, 2. травня ц. р. в год. 1 в полудне Спільне Свячене в салі Катол. Акції в Люблині (ул. Зелена 3). Участь у Свяченім зголошувати раньше на адресу Комітету: Греко-Катол. церковний комітет ул. Зелена 3.

— **У двацяті роковини української революції** уладив сходини у Празі Ініціятивний Комітет 20. ц. м. Збори розпочав проф. А. Яковлів і запросив до почесної президії п. З. Мірну, С. Русову, Д. Антоновича, Н. Григоріїва та В. Садовського, ґен. М. Омеляновича-Павленка й Уласа Самчука. Промови доповнювали одна одну. Проф. В. Садовський згадав чужонаціональні впливи, що хоч і мали своє значне неґативне значіння, але не заглушили буйного розвитку української волі. Українська революція залишила нам велике досягнення в тому, що скристалізувалася та оформилась українська нація і відновилась історична традиція. Ґен. Омелянович-Павленко оцінюючи участь війська як чинника революційних подій, накреслив образ боротьби за збірну душу війська, в якій Українська Дієва Армія збагачувалась досвідом, оплаченним дорогою ціною і доказала, що має бути всенаціональним надбанням. Про придбання нашим народом державних символів, державної волі і засвоєння державних катеґорій, державности духа у процесах революційної боротьби — говорив цікаво Улас Самчук.

— **Український Сокіл у Празі.** На Загальних Зборах Т-ва Сокіл 11. ц. м. вибрано нову управу, до якої увійшли: інж. В. Гурин як староста, інж. В. Прохода заступник, І. Лозовюк начальник, М. Антоновичівна начальниця, В. Драган виховник, Ф. Корчонь, Г. Манжулівна, д-р Якубівський, С. Корчоньова і інж. К. Дударів.

— **За українську вулицю в Празі.** Управа Центрального Союзу українських організацій в Чехословаччині внесла до ради міста Праги прохання щоб одну з праських вулиць назвати українською. Якщо рада міста Праги поставиться прихильно до українського прохання, буде назва української вулиці памяткою на перебування українців в столиці чеської республики і буде мати історичне значіння у чесько-українських взаєминах.

— **Українці в Братиславі.** На загальних зборах Української Кольонії в Братиславі 11. ц. м. вибрано головою інж. С. Химочку, заступником інж. Л. Мосендза, скарбником М. Кравця.

— **Плянова польонізація Сх. Галичини.** В Тернополі відбулися збори воєвідської кураторії будови людових домів, костелів і каплиць при участи повітових старост як предсідників повітових кураторій і запрошених гостей під проводом тернопільського воєводи м-ра Маліцького. Вибрано нову управу воєвідської кураторії, зложену з 30 осіб з воєводою Маліцьким як предсідником і полковниками Г. Пашкевичем та Ровецьким як заступниками.

— **Мін Бек у Львові.** У поворотній дорозі з Букарешту до Варшави приїхав до Львова мін. Бек з жінкою. На двірці повитали його представники влади з воєводою Біликом у проводі. Пополудні відїхав мін. Бек у дальшу дорогу.

— **Велика матуральна афера,** викрита у Львові, приймає щораз більші розміри. Як відомо, із шкільної кураторії викрадено теми до письменного іспиту зрілости в кількох львівських гімназіях. У звязку з тим арештовано кравця в Ринку Самуїла Мерера та його трьох синів, з яких два є студентами політехніки. Одночасно арештовано м-ра фільософії Казимира Р., урядовця шкільної кураторії, що передавав зложені в кураторії теми Мерерам, а вони зробили з них предмет ланцюгової торговлі. Теми переходили з рук до рук і ціна їх росла в міру того, як наближався речинець письменного іспиту зрілости. Наслідком того в одній гімназії письменна матура буде уневажнена і всі абітурієнти будуть писати наново.

— **Нову каплицю будують поляки в Яремкові** рудецького повіту. Будівельний комітет розіслав відозви в тій справі по цілому краю.

— **Зріст латинізму на Волині.** Як повідомляє Польська Католицька Агенція, в луцькій дієцезії є сьогодні 132 латинських парохій. В часі відновлення польської держави було їх тільки 59, отже за 17 літ прибули 73 нові парохії. В тім часі вибудували кількадесять костелів і до 100 каплиць. Багато костелів, як відомо, перероблено з православних церков.

— **Краєва хроніка.** В Перемишлі арештовано жидівську письменницю Рахелю Корн у звязку з поліц. акцією перед 1. травня. — В с. Потічок п. Снятин Іван Семерда ударив підчас саджения бараболі мотикою Федора Стефаника так сильно по голові, що той згинув на місці. — В Пархачі пов. Сокаль 65-літня Параска Гавелко відобрала собі життя, скочивши до криниці. — Купця з Белза, Мошка Лащовера ограбили на дорозі опришки, забравши 23 зол. і ріжні річи.— На полі біля села Трещан грубешівського повіту знайшли тіло незнаної жидівки, яку роздерли пси.

— **Велика пожежа** навістила село Городловичі сокальського повіту, де згоріли при сильному вітрі 24 будинки. Загальну шкоду обчисляють на 25.000 зол.

— **Зброя в невідповідних руках.** Підчас стрілецьких вправ на стрільниці при державній коедукаційній гімназії в Лежайську сталася трагічна подія. Учасниці під управою учительки стріляли до кружала з малокаліброво зброї. 19-літна учениця Марія Борен вистрілила так необережно

що поцілила із заду в голову свою товаришку 19-літню Йосефину Гувік, кладучи її трупом на місці. Справою занялася поліційна й судова влада.

— **Наклад гітлерівського органу.** Головний орган канцлера Гітлера „Фелькішер Беобахтер“ мав у місяці березні ц. р. 470.000 накладу. Він появляється одночасно в кількох містах у північно-німецькому і південно-німецькому виданні. Північно-німецьке видання мало 340.000 накладу, з цього берлінське поверх 220.000 і потсдамське 8.000 примірників. Наклад південно-ні- із цього мінхенський поверх 80.000 примірників. із цього мінхенських поверх 80.000 примірників. Головним редактором є Альфред Розенберг, його заступником Вільгельм Вайс.

— **Безбожницька фільма за 400.000 рублів.** Большевики рішили змiцнити безбожницьку пропаганду в Совітах. Між іншим призначили 400.000 рублів на створення фільми, що зосміджує священиків і місіонарів. Фільму мають висвітлювати в кольонїях. Крім того визначили 25.000 рублів нагороди за найуспішнішу протирелігійну книжку.

— **Як крадуть большевики.** Перед московським судом відбулася розправа проти урядовців електро-технічної школи в Москві за дефравдацію 142.000 рублів. Директора школи Гуревича засуджено на розстріл, його заступника Лейнштайна, головного книговода Хівича і касієра Вірніка по 10 літ вязниці і конфіскату приватного маєтку. Крім того книговода Млавського засудили на 5 літ вязниці.

— **Конкурсова праця про большевизм.** Берлінська Висока Школа Політичних Наук (Гохшуле фір Політік) розписала конкурс на наукову працю „Розкладова робота большевизму в Европі та у світі“ і призначила на це нагороду у висоті 3.000 марок. У конкурсі можуть брати участь і чужинці арійського походження. Школа застерігає собі право друку преміїованої праці.

— **Смерть проф. Гальбана.** У Відні помер на удар серця в 67. році життя професор віденського університету д-р Гальбан, один із найславніших гінекольоґів на світі. Особлившою славою користувався як оператор. Був теж автором багатьох наукових праць з ділянки своєї спеціяльности. Помер нагло підчас телефонічної розмови. Вдовою по ньому залишилась голосна свого часу співачка Сельма Курц, артистка віденської опери.

— **Прага стає міліоновим містом.** З днем 1. січня ц. р. столиця Чехословаччини мала 945.100 мешканців. На основі зросту населення з останніх літ можна приняти, що з початком 1940. р. число мешканців Праги дійде до повного міліона.

— **Трагічна смерть летуна.** Підчас летунських пописів у Венсен (Франція), на які зібралось коло 200 тисяч видців, пописувався також славний американський летун Клемзон. Він піднісся літаком до висоти 3.000 метрів і вискочив. Одначе легкопад був занадто скручений і не отворився. Клемзон як камінь упав на землю і вбився.

— **Ріжні вістки.** Наслідком довготревалої зливи в болгарському місті Відінь вилив Дунай причому вода залила 400 домів. — В церкві у Фоджії займилися паперові квіти та декорації. Підчас пожежі, що поширилась на цілу церкву, счинився між зібраними людьми переполох, серед якого згинуло 5 осіб а кількадесять потовклося.

— **Такої реклями ще не було.** Вже нераз у погоні за сензацією траплялися оголошення торговельних фірм, які визначали ріжні нагороди за шаради, конкурси і т. і., нераз вже вживали системи додавати до декотрих предметів щось даром для реклями, однак дотепер ніколи не давали ножиків до голення зовсім даром, щоб запізнати з їх високим ґатунком найширші круги публики. Вилім під цим оглядом зробила тепер репрезентантка варшавської фабрики „Ґром“, фірма Кшиштоф Брун і Син, яка тільки за вирізок відповідного оголошення заповідає, що кожна крамниця, яка має ножики, видасть у заміну за таке оголошення один еластичний ножик Ґром Екстра Тонкий, даром. Отже не в цьому річ, щоб розреклямувати свою фірму, але в цьому, щоб попросту віддати під оцінку найширшої публики ґатунок ножиків, випущених восени на ринок. Це єдині краєві еластичні ножики з електрично „відпусканими“ боками, завдяки чому їх вістря небувало загартоване, а боки „відпускані“ і гнучкі. У висліді ножиками „Ґром“ значно ліпше голимось і більше разів, при чому в машинках вони зовсім не ломляться. У власному інтересі не забудьте вирізати оголошення, яке появиться в дні 30. квітня ц. р. в нашому часописі і замінити його на пробні ножики!

—o—

Зі сцени й естради.

ҐІМНАЗІЙНА ВИСТАВА МОЛІЄРА.

Доходили до нас голоси, що не слід присвячувати у пресі місця виставам шкільної молоді. Ми самі тої думки, що в останніх роках завівся в нас дивний звичай деякого морального обовязку ходити на всякі аматорські вистави і писати про них. Тому, що до таких вистав треба ставитися вибачливо, рецензії у батьківському тоні роблять часто таке враження, якби аматорські спроби виходили краще, ніж поважні фахові виступи.

Та є вистави, хоч і аматорські, що перевищають своїм рівнем стару рутину. Саме до таких треба зарахувати останнього „Скупаря“ виведеного учнівським драматичним гуртком при державній ґімназії з українською мовою навчання у Львові. Комедія Моліера (у гарному перекладі М. Бажалука) — нелегка річ; вона повна типів, не згадуючи вже про центральну постать Гарпагона, що вимагає доброго актора. Саме ж головна роля, через яку звичайно аматорська вистава виходить блідо, найшла в даному випадку дуже талановитого інтерпретатора. Запрошені гості могли забути, що мають перед собою учня і в міру, як ішла гра, щораз більше цікавилися пєсою. При кінці IV-ої дії Гарпагон дістав рясні оплески за справді щирі оклики розпуки.

Але й решта роль мала талановитих виконавців: передовсім у ролях Фрозини та Валєра. Стилеві костюми зробили враження справжньої театральної вистави.

На всьому видно було руку доброї та невтомної режисерки Л. Кривіцької.

Дуже щасливою треба вважати думку попередити виставу музикою та менуетом, щоб витворити відповідний настрій на салі. Добра учнівська орхестра була дуже приємним акомпаніментом до вистави, заповнюючи перерви.

Булоб жаль, якби вистава підготовлена так солідно і така вдатна пропала. На більшій сцені, нпр. театру Ріжнородностей вона вийшла би ще краще і заступила би недостачу наших постійних вистав у Львові, тим більше, що вистава „Скупаря“ справді вартна ширшої сцени і ширшої публики.

м. р.

Зі судової салі.

ПРИСУД СМЕРТИ У ПОЛІТИЧНОМУ ПРОЦЕСІ.

Перед окружним судом у Луцьку скінчилася розправа проти **Володимира Лавренка** і товаришів. Трибунал засудив підс. В. Лавренка за вбивство поліційного агента Поляка **на кару смерти, підс. Гаврисюка на 4 роки вязниці, Марію Панасюкову на 2 роки, а її доньку Олександру увільнив від вини і кари.** Засуджений В. Лавренко буде відповідати перед судом ще раз разом з 43-ма селянами за приналежність до „Українського Народнього Козацького Руху“.

Відозви й комунікати.

ЛІТНІ ТАБОРИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ.

Комісія Виховних Осель і Мандрівок Молоді при Українськім Краєвім Товаристві Охорони Дітей і Опіки над Молодю організує літом 1937 р. ось такі табори:

І. Для дітей у віці 7—9 літ:

1) У Старяві к. Хирова — дівочий у місяці липні.

2) У Старяві к. Хирова — хлопячий у місяці серпні.

У Космачі — в місяці липні для хлопців у віці 7—9 літ, для дівчат у віці 8—12 літ.

ІІ. Для дітей у віці 9—13 літ:

4) На Остодорі к. Підлютого — хлопячий у місяці липні.

5) На Остодорі к. Підлютого — дівочий у місяці серпні.

ІІІ. Для молоді у віці 13—18 літ:

6) На Соколі к. Підлютого — хлопячий у міс. липні.

7) На Соколі к. Підлютого — дівочий у міс. серпні.

IV. Для молоді у віці 16—20 літ:

8) У Брустурах — дівочий у міс. липні.

9) У Брустурах — хлопячий у міс. серпні.

V. Для фахово працюючої молоді вище 14 літ:

10) На Соколі — хлопячий у міс. червні.

11) У Славську — дівочий у міс. липні.

VI. Для молоді вище 18 літ:

12) Мандрівний табор на Гуцульщині — хлопячий у міс. серпні.

13) Мандрівний табор на Бойківщині — хлопячий у міс. липні.

14) Мандрівний табор на Лемківщині — дівочий у міс. липні.

Ближчі дані про точні речинці таборів, зголошення тощо подамо в найближчих днях у щоденній пресі.

✝ Посмертні згадки.

О. ГРИГОРІЯ ПЛАКИДА.

Дня 19. квітня ц. р. відійшов від нас на вік заслужений громадянин і народній діяч, о. сов. Григорій Плакида, парох у Старім Скалаті. Померший уродився в 1878. р. у Сороках коло Львова. Середню школу скінчив у Львові, теольогію у Львові та Інсбруку. Вже за студентських часів брав живу участь у тодішніх освітніх гуртках. Видавав журнал „Католицький Схід“, пізніше також в інших часописах поміщував статті на суспільні теми. Чимало поезій, пронизаних любовю до народу, залишив у рукописах. Перед війною належав Покійник до передових громадян, які оформлювали тодішній суспільно-політичний світогляд нашого громадянства. Перед 28 роками прибув на парохію до Старого Скалата. Тут вибився на провідне місце як найактивніший діяч, знаменитий бесідник та організатор повіту. Був провідником повітових та суспільних організацій. Головно філія „Просвіти“ і філія „Сільського Господаря“ у Скалаті можуть йому як довголітньому голові завдячити свій добрий розвиток. Не було такого товариства в повіті, яко-

го членом він не був би, та мабуть не було і таких загальних зборів чи інших анкет, на яких не промовляв би. Своїми золотоустими промовами знаний був не лише в Скалатщині, але також на великих відпустах в Уневі, Зарваниці й ін. Його заходом майже докінчено в Новосілці Скалатській будову церкви, одної з найкращих в повіті. За всю цю ревну народню і церковну працю зазнав Покійний чимало прикростей в цім повіті, де впливові наші сусіди утотожнюють свій патріотизм з потребою переслідувати громадянських діячів, щоб таким чином не допу[с]т[и]ти до освідомлення та зорганізування украін[сь]кого народу.

Виховане ним покоління по княжому супроводжало на вічний відпочинок свого Провідника. Про Його смерть сповіщало 16 родів клепсидр від 22 суспільних орґанізацій повіту. Не зважаючи на зливний дощ, у похороні, який відбувся 22. квітня ц. р., взяло участь 22 священників та кілька тисяч громадян. Труну несли місцеві парохіяни на переміну з представниками повітових установ. За труною несено 38 вінків. Востаннє прощали Покійника: від парохіян Старого Скалата господар Щестюк, пригадуючи як о. Плакида благословив їх на визвольну війну, від парохіян у Новосілці Скалатській господар Турчин, від повітових установ д-р Тригубчак, від молоді Й. Будник, від духовенства о. Куницький та вкінці від усього громадянства о. Іван Цимбала, який у змістовній, добре виголошеній промові зясував великі заслуги нашого духового провідника повіту.

Помершій осиротив жінку і 6-ро дітей — зразкових українських патріотів, які високі ідеали його життя — любов і самопосвяту для народу — понесуть од рода в рід, і цим найкраще збережуть світлу память заслуженого Покійника. В. Й. П!

Дописи.

КОПИЧИНЦІ.

Шевченківська академія, що її влаштувала філія „Просвіти" 18. квітня ц. р., виглядала інакше тому, що відбулася без виступу хору й орхестри „Бояна". Згаданий хор з браку мужеських голосів перестав існувати, а орхестра також в останнім часі, внаслідок байдужости членів, дириґента та в деякій мірі й виділу, зачинає хилитись до упадку. Тому Філія „Просвіти" була примушена влаштувати Шевченківське свято без хору й орхестри. Одначе через це свято не втратило свого значіння. У програму ввійшли: вступне слово м-ра О. Зеленецького, декламація „Сон" М. Сафіянівної, інсценізація „Чумак", виведена членами читальні „Просвіти" з Ваворівщини, реферат С. Монастирського та „Розрита могила" — інсценізація, виведена членами згаданої вище читальні під кермою М. Замрикотівної. З цілої програми на перше місце вибивалась декламація М. Сафіянівної та інсценізація „Розритої могили". Публики менше, як на Шевченківських святах у попередніх роках.

Вечір нової наддніпрянської поезії, про який була згадка в попередньому дописі, мав у своїй програмі: реферат, відчитаний С. Монастирським, декламації: М. Сафіянівної, М. Замрикотівної та Я. Клима; новостворений „хор ревелерсів" у складі: м-р З. Федьків, Я. Королюк, Палій і Федорович відспівав 4 пісні. І декламації і виступи „хору ревелерсів" викликали гарне враження. Головну заслугу у влаштуванні цього вечора має м-р З. Федьків, що сам приготовив реферат для відчитання, зорганізував хор та розділив відповідно відібрані декламації.

БЕРЕЖАНЩИНА.

Виступ хору Котка. Дня 19. IV. ц. р. концертом у Нараєві хор Котка закінчив своє передсвяточне турне по краю. Програма концерту складалася в більшості з пісень народніх, легких змістом та формою і з виразною мельодійною лінією. Хор поставився до свого виступу поважно та виконав пісні з мистецьким викінченням — байдуже, що була мала скількість слухачів (цеж робітна днина), а з тим і скупа каса. Усі додатні риси, що їх досі у виступах цього хору підмічено, не тільки нічого не стратили на вазі, а радше скріпились. Не маю заміру писати фахової оцінки — підчеркую тільки ту культурну місію, яку сповнив би такий хор, відвідуючи і подальші від центру місцевости. Молоде покоління піснею дуже цікавиться та присвячує їй багато часу. Доказом велике число хорів по селах, головно при читальнях „Просвіти". Та не кожний хор має фахових дириґентів, що зуміли б як слід пісні виводити. Тому побажати би, щоб таких гостин хору було якнайбільше і якнайчастіше. Як селяни оцінюють виступи того хору доказом те, що старшина чит. „Просвіти" в Нараєві зложила хорові подяку за приїзд і зрікласи винагороди за салю та світло. З такимиж концертами виступив хор Котка в Лапшині та Вербові. Найближчий виступ цього хору заповіджено на день 9. травня в Ходорові. Щасть Боже! **В. Ц.**

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

NASZA PRZYSZŁOŚĆ. Warszawa, kwiecień 1937. № LI.

LWOW LITERACKI. R. I. № 4.

PION, tygodnik literacko-społeczny. Warszawa. R. V. Nr. 14 (183, 15 (184), i 16 (185).

UKRAINIAN YOUTH. Jersey City, april 1937. Vol. IV. № 4.

VÖLKERBUND. Genf, 19. marz 1937. № 186.

PROMETEE. Paris. Nr. 124. Mars 1937.

На викуп решти паїв „Українського Городу".

Виказ XXXI.

Зложили в Центробанку в зол.: РСУК Львів 100. інж. Роман і Евгенія Левицькі, Коршів к. Коломиї 20. Евгенія Алиськовичева, Ужгород (через п. Н. Кулицьку) зол. 10, Д-р Людомир М. Зарицький, лікар в Луцьку зол. 10, Кооп. Народний Дім Лісько 10. Кооп. Єдність в Болехові 10. Кружок взаїмної помочі урядників „Дністра" Львів 10. Курчак Володислав, ем. суддя окр. Добромиль 5 і кличе: Івана Борило, ем. суддю окр. в Перемишлі і д-ра Петра Войтовича адвоката в Перемишлі. о. Хиляк Йосиф, Лосє 5. Цегельський Роман, Тернопіль 5. Романишин Теодор, Стрий 5. Філія Союзу Українок, Турка н. Стр. 5. Стефанівський Михайло, Львів 5. Лев Амброзій, учитель, Собітка 5. Д-р Шалаута Ярослав, Борщів 5. Кульчицька Осипа, Корниці 5. Лупейко І., учитель Любича Корол. 5. Моравський Володимир, Кротошин 5. о. Козенко Олександер, Коровиці 5 і кличе: Юліяна Гарасовського в Коровицях п. Любачів, Іллю Симка, Коровиці Лісові п. Любачів, Олену Крупькову в Б[і]галях п. Нова Гребля. К. Сидор, упр. школи Стільсько 5 і кличе: о. Ф. Давидюка, Стільсько п. Миколаїв н. Дн., дир. М. Світія, Надітичі п. Миколаїв над Дн., дир. В. Сподара, Роззвадів п. Миколаїв н. Дн., солт. А. Венчака, Стільсько п. Миколаїв н. Дн. о. Наконечний Осип, Отиня 3. Соловій Виктор, Острів Мав. 3. Дарія Козенкова, Коровиці 3. і кличе: п. Демкову, Лівча п. Нароль, п. Кондратову, Брусно Нове, Комарницьку, Щирець к. Немирова. Кулинівська Евгенія, Теребовля 3. Д-р Мих. Старух, Перемишль 3. Олеся і Микола Рибачуки, підпол. Сувалки 2. Барабаш Дмитро, Кобиловолоки 2. о. Юрчинський Іван, Смерековець 2. Чорпітова Стефанія, Калуш 1.50. Андрушків Йосиф, Кенти 1.50.

Зложили в Земельнім Банку: Українське Т-во „Взаїмна Поміч", Вінніпеґ 131.50 (ам. дол. 25). Дир. Модицький Зиновій, Львів 10. Микола Маринович, Селиська 10. Кред. кооп. Ощадність, Щирець 10.

Зложили в С.-Б.: Українське Запомогове Братство ім. св. о. Миколая Вінніпеґ 526.— (ам. дол. 100). Український кооп. Банк, Устрики Дол. 25. Кооп. Народний Дім, Устрики Дол. 25. Дарія, Ірина і Ольга Зацерковні 20 і кличуть: родників Зацерковних з Ґрудзьондза, радників Сосенків, Поморя, п-а Шкврвів, Рудники к. Заболотова, п. Курилка, інж. Романюка І., д-ра Сосюкала, м-ра Голубовича Юліяна, інж. Чикалюка всіх зі Львова, Таню Левицьку, Станиславів, п-а Шеховичів, Криниця к. Стрия і м-ра Чубатого Юрка, Броди. Ґалібей Михайло, Львів 15. РСУК від кооп. Єдність, Сілець Белзький 5. Районова Молочарня Денисів 5. Надія, Коцюбинчики 5. Рай. Молочарня Немирів 10. Сокіл, Ходорів 10. Петрикевич Виктор 8. Сокіл ІІІ. Львів 7.33. Пилипчак Іван, Радча 7. Інж. Я. Вашковський, Львів 5. Кооп. Пчола, Середпільці 5. Кооп. Єдність Лісники 5. Сокіл Урмань 5. Сокіл Чернева 4.50. Дир. Семен Український 3. Чорній Евген, Львів 2.50. Білик Михайло, Кривчиці 2. Панкевич Василь, Львів 1.50. Богдан Орлевич, робітник фабрики „Еко" 1.50 і кличе: товаришок і товаришів праці з фабрики „Еко" і „К[о]р-у". Сокільський Амброз, Львів 1.

У виказі XXIX з дня 10. лютого п. р. пропущено поміж викликаними особами: д-ра Нococького начальника суду з Пряшева, д-ра Василя Ластовецького, лікаря в Кошицях, д-ра В. Фращина в Празі, д-ра Мервана, лікаря в Пряшеві, викликаних через д-ра Володимира Ластовецького, сек. лікаря пряшівської лічниці на зол. 10.— і інж. Миколу Огродюка з Жіліни, д-ра Романа Стахуру, адвоката в Ужгороді, д-ра Семена Гошовського, суддю в Старій Любовні, д-ра Романа Венгриновича, адвоката в Селюшні, Петра Дерева, адвоката в Ужгороді, викликаних через інж. Тараса Левицького, дир. Т-ва Обезпечень в Кошицях на **зол. 10.—**

Просимо за дальші пожертви. Ще дуже багато осіб і установ, які свойого часу були викликані (понад 1000) до цеї пори мимо наших пригадок не відгукнулись. Є ще теж багато таких, які зовсім нічого не дали, а час біжить і готівка на викуп Українського Городу конче потрібна. Вплачувати на адресу: „Центробанк", Львів, вул. 3. Мая ч. 15, конто П. К. О. 508.267 з дописком: „на Український Город".

——о——

горних мельодій у вик. камер. хору. 20.10, 21.00 Давні й нові танки, орх. КОШИЦІ (259) 18.00 Для Закарпаття. МІЛЯНО (69) 17.15 Камер. музика, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Люіза Мілер“ оп. Вердія. МІНХЕН (405) 6.30, 9.00 Музика, 13.15 Розр. концерт, 15.00 Для дітей, 16.50 Солісти, ПРАГА (470) 17.10 Для дітей, 17.30,18.20 Солісти, 20.05, 21.00 Симф. концерт, 22.35 Смичк. квартет, РАДІОПАРІ (1648) 12.00 Розривкова музика, 13.15, 17.45, 18.45, 20.15, 20.45 Спів, 17.30, 18.30, 20.30 Фортепіян, РИМ (421) 17.15 Танкова музика, 20.40 Розр. музика, 21.00 Комедія Піранделя, 22.15 Віденські вальси.

Середа, 28. квітня 1937.

БЕРЛІН (357) 22.30 Розр. і танк. музика, БІЛГОРОД (437) 18.00 Нар. пісні, 20.00, 21.00, 22.00 „Івась і Гануся“ оп. Гумпердінка, БУДАПЕШТ (550) 12.05 Циг. музика, 13.30 Концерт бальалайкової орх., 17.00 Форт., 19.30, 20.00 „Аїда“ оп. Вердія, ВІДЕНЬ (507) 12.00 Орх. концерт, 22.20 Поважні й веселі австр. мельодії, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 10.30 Весела авд. для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 15.26 Невідомі Шопенові твори, 20.10 Марші у вик. військ. орх., 21.15 Фантастична симфонія Берліоза, КОШИЦІ (259) 15.00 Орх. концерт, румунська музика, МІЛЯНО (369) 17.15 Танк. музика, 18.50, 19.00 Розр. музика, 20.40 Орх. концерт, 22.00 Комедія, опісля танк. музика, МІНХЕН (405) 1.00 Весела авд. для дітей, 16.30 Розр. концерт, 19.00 Симф. концерт, 20.45, 21.00 Квітнева місячна ніч, веселе оп. попурі, 22.40 Мініятури на віол. і форт. Фасбендера, ПРАГА (470) 12.45 Концерт, 19.30, 20.00, 21.00 „Сила долі“ оп. Вердія, РАДІО ПАРІ (1648) 12.00, 13.30 Концерт, 18.15, 16.30, 17.30, 20.15 Спів, 15.30 Літер. авд., РИМ (421) 17.15 Камер. музика, 18.50, 19.45, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Любовний напиток“ оп. Доніцетія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 27. квітня 1937.

6.30 Раннішня авдиція, 7.25 Програма на днеі, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Казка про три сестрички, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Сальонова орхестра, 12.40 Полудневий денник, **12.50 Освітня праця „Сільського Господаря“ гутірка, виг. през. Мирон Луцький,** 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Жорж Буланже грає, гр. пл., 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Пісеньки у вик. Шмідта, гр. пл., 15.50 Оповідання для дітей: „Як постала рисункова казка Мікі Маус“, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Люіджі Керубіні: „Анакреон“, увертюра, гр. пл., 16.15 Скринька ПКО, **16.30 Концерт Хору ім. Лисенка під дир. С. Сологуба,** 17.00 „Будні пп. Ковальських“ говорена повість, 17.15 Концерт солістів, форт., спів, 17.50 „Приємчрник“ монольог, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Гріг, з гр. пл., 18.35 „Як треба читати“ літер. нарис, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Традиціоналізм і революціоналізм, 19.20 Орх. концерт, 20.00 Муз. гутірка, 20.15 Симф. концерт, орх., хор; у перерві коло год. 21.15 Вечірній денник, Актуальна гутірка, 22.30 Повістяр і фабрикант повістей, 22.45 З Абрагамових оперетов, гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Середа, 28. квітня 1937.

6.30 Раннішня авдиція, 7.25 Програма на днеі, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Добрі товариші (оповідання та віршики Амічіса й ін.), Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Мала орхестра, 12.40 Полудневий денник, 12.50 Нормалізація у домашньому господарстві, 14.30 Легка музика з гр. пл., 15.00 Господарські вістки, 15.15 Циганські мельодії з гр. пл., 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Черлі Регтайм Меморіес, гр. пл., 15.45 Радіотехнічні актуалії, 15.53 Танки, з гр. пл., 16.00 Програма на завтра, 16.05 Лісові відгомони, гр. пл., 16.10 Говорили птахи весні, що бачили, де росте перець, обр. для старших дітей, 16.30 Нар. пісні та скрипкові твори (Ольга Лада спів), форт., 17.00 У боротьбі зі шпіонажем, 17.15 Камер. концерт, альтівка, форт., 17.30 Зі світа природи, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 18.15 Спортові вістки, 18.20 Фр. Деліюс: Англійська рапсодія „Бриг-Фер“ гр. пл., 18.40 Загальна скринька, 18.50 Сільська молодь при праці на ріллі, 19.00 Ентузіясти осередків фіз. виховання, 19.25 Авд. Скеч „Десятьліття на-весело“ Ант. Васілевського та Вит. Зехентера, Муз. мандрівка по крак. воєвідстві, камер. музика, солісти: сопр., тенор, 20.35 Хвилина бюра студій, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Оповідання про Шопена (Фінале 1849), форт. (Соната б-моль), 21.45 Популярна музика з гр. пл., 22.10 Театр Уяви: „Сакунтала“ Калідаси; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Подяка.

Прибиті до краю горем по ненадійній втраті нашого Найдорожчого Мужа, Батька, Сина і Брата, бл. п. Д-ра ОСИПА САВИЦЬКОГО, складаємо найщирішу подяку Всім тим, котрі словом чи ділом помогли нам у тих найтяжчих для нас хвилинах життя. Дякуємо якнайщиріше Д-рові Качорові, дир. шпиталю в Перемишлянах, що не пожалував труду при лікуванні Покійного та за участь у похоронах. Зокрема зворушені висловами співчуття дуже дякуємо: Вп. п. Соболевській Осипі, п. Шурам, п. Тарновським, п. Тотовій і п. Калуському Рудольфові, котрі і за життя Покійного і після смерти все радо спішили з поміччю чи розрадою та виявили нам, прибитим тяжким горем, так багато серця. Дякуємо Всч. о. пароохові Кишакевичеві, о. Хомикові, о. Новосадові, Українському Лікарському Товариству, Товаришам Покійного та Всім Знайомим, що відпровадили тлінні останки Покійного на вічний супокій та поспішили нам зі словами потіхи й розради.

Жінка, Діти, Рідня.

ОПОВІСТКИ.

Оголошення. Старшина Кружка „Рідної Школи“ в Чорткові відкриває з днем 6-го травня 1937 р. приготовчий курс до першої кляси гімн. Зголошувати учеників та учениць у канцелярії української всеподш. прив. школи при вулиці Шкільній Ц. — **Старшина Кружка „Рідної Школи“.** 746 1—3

ЗАЯВА. „Згідно з постановою громадянського суду в Городку, осуджую свої нерозважні поступки, які могли викликати негодування громадянства“. — Городок 25. IV. 1937. В. Андрушків. 752

ОГОЛОШЕННЯ. 28. квітня 1937 в год. 12. в полудне в салі розправ Від. III., двері ч. 7 Городського Суду у Львові відбудеться лідитація одноповерхового фабричного будинку з фабричним уладженням до содової води, вул. Провіянтова 8. Ціна викликання 34589 зол. 16 сот. Вадіюм 4611 зол. 88 сот. 755 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

X. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства Український Фонд Воєнних Вдовиць і Сиріт у Львові відбудуться у вівторок дня 11-го травня 1937 р. в год. 17-ій в домівці УКТОДІ при вул. Потоцького ч. 48 з таким порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з попер. Заг. Зборів.
2) Звіт з діяльности Т-ва за 1936 р.
3) Звіт Ревізійної Комісії.
4) Дискусія й уділення абсолюторії Управі Т-ва.
5) Вибір членів Управи й Ревізійної Комісії.
6) Внески й запити.

Якщо в означеному часі не буде вимаганої статутом скількости членів, Загальні Збори відбудуться того самого дня в тій самій домівці та з поданим вище порядком нарад в год. 17-ій 30 мінут з важністю рішень без огляду на число учасників (§ 12. т. 2. статуту).

о. Д-р Л. Глинка, в. о. голова **О. Стецура, в. р. секретар.**

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.